

му *Тодоръ*, по-малкиятъ братъ на *Х. Димитра*, въ качеството си секретаръ на четата на пжтъ за *Бозлуджа*, билъ раненъ при *Бяла Черква*. Другаритѣ му го взели съ себе си, а *Х. Димитъръ* го повѣрилъ на колибаритѣ въ *Дебели Дълъ*, собствено на първенеца имъ *Петко Бурунсуза*, за да го изцѣри и прѣхвърли въ Ромъния, за която цѣль той оставилъ и пари. Следъ заминаването на *Х. Димитъръ* за *Бозлуджа*, *Петко Бурунсуза* убилъ *Тодора* и му занесълъ главата при турцитѣ. Това подло и прѣдателско убийство турило въ главата на *Кръстю* мисълта, щомъ порастне, да иде и намѣри прѣдателя, за да му отплати по *Х. Димитровски*. И наистина, щомъ издържалъ матура, *Кръстю*, вмѣсто да си тръгне за *Сливенъ*, упжтва се къмъ *Бяла Черква* (Търновско) и слѣдъ дълги разпитвания намѣрилъ диритѣ на *Петко Бурунсуза*, който вече билъ старъ и на умиране отъ мизерия, като вжглещаръ. *Кръстю* го намѣрилъ въ една колиба, но като видѣлъ положението му, просълзилъ се, изплюлъ се и излѣзалъ (Ср. хубавитѣ нѣколко характерни чѣрти за *Кръстю* отъ *А. Страшимировъ*).

Отъ 1898 г. *Кръстю* става учителъ за малко врѣме и слѣдъ това студентъ въ Висшето У-ще за още по-малко врѣме. Собствено, отъ това врѣме датира и неговото участие въ македонското дѣло.¹⁾ По едно врѣме виждаме го учителъ въ *Лѣшко*, *Дя:умайско*, дѣто подъ лъжливого име *Христо Илиевъ* става идеалъ на тамошното поробено население. Постоянно е сновялъ между *Лѣшко* и *София*, като най-виденъ членъ отъ кржга на *Дълчевъ*. Избѣгвалъ познати и роднини, за да не отговаря на въпроси какъ е и гдѣ е? Въ аферата *Мисъ Стоунъ* (*Miss Stone*), която проглуши цѣль свѣтъ, *Кръстю* е взелъ най-живо участие. *Мисъ Стоунъ* го наричала „добрия“ и той ще е сжщиятъ, за когото кореспондента на американскитѣ вѣстници *Фредерикъ Мооръ* пише, че той е най-цѣнниятъ сподвижникъ въ тая афера (the most valuable of all the principals in this affair²⁾).

Като *войвода* на чета, въ която е имало доста сливенци, *Кръстю* се е прославилъ въ сраженията си съ турцитѣ при с. *Желѣзница* (февр., 1902 г.), при кооперирането си съ *Борисъ Сарафовъ* въ *Костурско*, сжщата година, а прѣзъ голѣмото възстание въ 1903 г. отличилъ се при *Владимирово* (февруари 12-и), въ *Гевгелийско*, при *Аматово* (кукушки районъ) и т. н. Палмата на неговата храбростъ се пада

¹⁾ Още въ 1895 г., когато избухна първото македонско възстание. *Кръстю*, тогава едва 18 годишенъ, се запжтва за Македония, но било телеграфирано на брата му въ *София*, дѣто едва сполучватъ да го възпрать отъ взетото му рѣшение.

²⁾ Вижъ *The secret of Miss Stone's capture etc.*, въ *The Wide World Magazine*, febr. 1905, London.